

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši pondeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-egerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četirih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 18. maja.

Ko smo v zadnjic grajali, da se uradniki preganjajo samo zarad tega ker so Slovenci in nečejo biti toliko breznačajni, da bi svojo mater in svoj jezik zatajili — napal nas je nek oficijozus v ljubljanskem „Tagblattu“, češ da to nij res, da mi le strahove vidimo.

Včeraj pak se je raznesla po mestu popolnem gotova novica, da je zopet osem slovenskih uradnikov iz Ljubljane siloma prestavljenih v najdaljše kraje na Nemško (v Tirol, Bukovino, Galicijo itd.). Šest slovenskih uradnikov pride od pošte proč, in dva od telegrafstva. Ob enem se govori, da tega preganjanja še nij konec in se pričakuje še več. Vlada hoče samo pokazati, da ima moč uradnike kot sužnje pokoriti, drugača uzroka temu postopanju, ki familijske zveze podira, domačine iz priljubljene domovine preganja, — ne moremo najti.

Izmed prognanih nij nobeden bil politično aktiven. Da, pri volitvah se niti udeležili nijso iz strahu pred vlado. Nekateri izmed njih so tudi „nedolžni“ dovolj, da nijso mogli politike delati ne narodne niti vladne. Nij torej to proganjanje uprav otročje-politično?

S tacim postopanjem si slavna vlada med našim prebivalstvom sigurno ne bode pridobila simpatij. Krivico, ki se godi uradnikom našega rodu, ki morajo za nič in zopet nič iz domovine svoje in naše, da tujcem prostore delajo, ki ne razumejo nas in našega jezika, — to krivico čuti ves narod in ne more prijatelj biti onim, ki jo delajo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. maja.

Delegacije bodo sklenene 22. maja. — Izmed obravnav v delegacijah zaslubi ponovljena debata o svetnem položji omenjena biti. Knez Czartoriski je rekel, da se ne more skladati z Andrassy-jevimi nazori. Knez misli, da mir nij zagotovljen, nego da gremo političnim nezgodam nasproti. Naj se le pomisli koliko so mameuki cesarizma na Nemškem za vojsko dovolili. — Andrassy na to odgovarja, da je verjetno, da se mir ohrani, več kot „verjetno“ se ne more reči. Avstrija-Ogerska bo imela toliko več prijateljev, čem močnejšo vojsko ima.

Vnanje države.

Ruski car je pri sprejemu tujih poslancev v Londonu kot cilj politike zaznamoval ohranjenje miru na kontinentu. Po sebi se umeje, da se tukaj razume le evropski kontinent, ker centralno-azijatsko pitanje nij sfera sodelovanja drugih vlad, nego le ruske in angleške. „Times“ so s tem zadovoljni, pa opominjajo Francosko, naj igra ulogo resignacije in tako ne kali miru.

Prihod ruskega cesarja slave **angleški** listi v člankih, v katerih se dostoju spominjajo osobnih in vladarskih krepstij ter ga pozdravljajo kot očeta edinburške vodovin.

Francoske stranke se zopet prav dobro kavajo, prameda se parlamentarično delovanje nij še začelo. Različne grupe majorite so si v tem edine, da imajo konstitucionalne predlage, osobito osnova o drugi hiši še dolgo čakati na rešenje; a zdaj se za kulismi prepričajo, kaj bi se zaradi tega dejalo na dnevni red. Skrajna desnica bi se rada bavila najprvo z municipalno postavo. O tej diferenci se razpravlja z neizrečeno važnostjo, dežela pa glede nerodovitnih, ali bolje skodljivih versailleskih brkljarjev terja, da se narodna zbornica razpusti.

Tudi v parlamentaričnih krogih ima ta ideja vedno več pripadnikov.

Spanjsko občinstvo za novo ministerstvo nema nič pravega okusa. Ime Sagasta pravemu domoljbu ostane v grlu. Imenujejo ga šefa „konservativne revolucionarne stranke“, to je onih liberalcev, ki stoje na tleh septembarske revolucije, ki se le tako republikanci, ker se jim to najboljše zdi, a ki v resnici le na konstitucionalno monarhijo mislijo. Pet članov kabineta je zasedalo te sedeže uže pod kraljem Amadejom. Dveh strank v tem kabinetu nij: odločnih republikancev, pa Alfonzistov iz prepričanja. Serzano in Sagasta bi s takimi okornimi ljudmi ne mogla vladeti. Novo izšli manifest ministarski jo sam prav jasno kot brezprogramno karakterizira v parlamentaričnem pomenu besede, in se v političnem obziru kolikor mogoče splošno izrazuje. Navzočnost pretendenta don Karlosa je pusti, da se patriotično nazivlje.

Dopisi.

Iz Konjic 15. maja [Izv. dop.] Nij baš prijetno pisati o ljudeh, ki se radi pristejava h kulturonoscem prve vrste in ki se ponašajo vsikdar in povsod s svojimi svobodomislnimi načeli, a nijso senca ni prvega ni družega. Naše Konjice so v necem oziru toliko zanemarjene, da smo našim bližnjim sosedom uže „objectum foppabile“. Res se mnogo kriči o svobodi, napredku in omiki v liberalnem smislu. Če si pa kdo naše „kneipmatadore“ po bližnje ogleda in njih puhle — a pardon — malozmožne glavice pretehta, prepriča se lehko, da je boljše in koristnejše biti v društvu dunajskih vratarjev in navadnih slug, nego v onem konjiških filistrov. Ker so menda naše razmere večini čitalcev Vašega velecenjeneg lista neznane, dovolite mi, da vam jih malo natančneje opišem. Zabiložiti Vam moram pak uže naprej, da

Listek.

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

II.

(Dalje.)

— Ne.

— Kako moč torej misliš, da imade ta parkelj? Ruiz ga je hotel od mene, da bi se naučil igrati na kitaro, Ibara, da bi imel moč krotiti bike, Manuel Gomez, da bi se naredil ženskam priljubljenega.... Ti rudiš! Pri duši tvoje matere, dečko, neka ženska je temu povod. Katera je?

Nikdar menim, da še nij bil njen človek v tako hudem položji, kakor zdaj Lucio. Približa se mi.

— Ne izprašujte me, doktor, mi deje s

prosečim glasom; bodite dobrostni brez pogaja, posodite mi ta talisman.

— Ne, rečem jaz, pa vržem parkelj na zaj v steklene omare. Jaz nočem biti sokriv neumne prazne vere.

— Vi ne veste, za kaj bi rad, makari če ne več ko osemnštirideset ur, ta predmet, kateri vi ta ko malo cenite.

— Gotovo misliš, da kaj pomaga, in budalost bi bila, ko bi ti ga posodil. Bogvedi, v katero nesrečo bi te spravil. Govoriva, kakor govoré pametni ljudje: Lucio, povej mi, kaj ti teži srce?

Mladenič molči v enomer.

— Z bogom, rečem jaz, pa vzamem klobuk.

— Me ne ljubite! ponavlja don Lucio ter vije roke.

— Da, ljubim, vskliknem jaz, pa prazne vere nikdar. Hvala bogu, da vsled mojega prizadevanja v mestu nihče več ne verjame,

da zamore drob črne kokoši ozdraviti sushico, in take budalosti; zdaj pa hočeš ti, da bi jaz postal prorok ležnjivih lastnosti parkelja, ki ga je nosila debelokoža žival? Ne govoriva več o tem, ako me nočeš razžaliti; adieu.

Jaz grem iz kabineta; Lucio gre na lehko za meno. Ko sva bila na cesti, obrneva se kmalu vsak na svoj kraj, in kmalu sem imel v rokah kljuko Silverijine hiše.

— Ali je moči govoriti sè tvojo gospodarico? vprašam Indijana, ki mi je prišel odpret.

— Da, sennor, na vrtu te čaka.

Jaz grem nekaj časa po koridoru, kar zagledam Silverijo. Jaz ostanem.

Silverija gre počasi, smehlja se proti meni. Njena postava je bila srednja, vitka, bela, roza, čelo venčano z debelimi rumenimi kitami, z eno besedo: Silverija je imela v največji meri krasost in čarownost svojih

nijem z nikakšno antipatijo navdan proti svojim sotřanom, in da se mi ne bode očitalo, da bi bil kakov liberalen pesimist, hočem celo stvar kar mi je najbolj mogoče nătanko opisati, se torej ogibati vsakih osob — nomina sunt odiosa — izvzemši glavnih nositeljev principov i osob, katere so vredne, da pridejo pred občinstvo radi njih neverjetne zabitosti.

Izrazil je uže marsikedo izmed nas željo, da bi se ustvarilo pri nas društvo, ki bi delovalo v smislu svobode in napredka v materialnem i duševnem oziru, da bi vsaj nekako paralizirali klerikalni konventikel, ki uže nekaj časa sem v duhu sredovečnih prêrogativ gospodstva željnega popstva tukajšnje kmetsko ljudstvo z verskim fanatizmom bega, ter vse krivde, ki jih je ali samo za krivilo ali vsaj posredno krivo bilo, da so se godile in da se še gode, na „novo-érsko liberaluštvu“ naklada. A ta srečna misel se še dosedaj nikakor nij realizirati mogla, premda se je uže o tem silno važnem podvetzji privatno in javno govorilo. Da se stvar nij rešila kakor je želeti krivi so naslednji uzroki.

Prvič je krivo tega naše birokratstvo. To je coklja, katere se moramo, ako hočemo biti v prihodnjem količkaj samostojni in sami svoji, na vsak način znebiti. Hočem sicer trditi, da so vsi uradniki nasprotniki, da bi se tržan prosti gibal in se po svoje vedel. Tega nikakor ne. A uradniki, ki so proti še pravični, se dobri stvari odtegujejo, ter prepuščajo politično arenou onim, katerih zla volja je uže od nekdaj na vse kriplje na težila, da postane tržanstvo služno ustavovernemu birokratstvu.

Drugi uzrok našega do sedaj še jako primitivnega politikovanja, je premala izobraženost našega občinstva samega. Mnogokrat se trdi, da ima pri nas prost kmet združevi razum za politikovanje, nego tržan. In to je, kakor dokazujejo dosedanje skušnje, gola istina. Ker je redko kateri izmed nas užival ono odgojo, ki bi nam v našem socialnem in političnem življenju in prizadevanji mogla koristiti, in ker se, kar je le mogoče od neke strani intrigira, da bi se tudi nam vceplila kaka razumna istinito napredna ideja za to smo i po lastni krivdi in po krivdi drugih silno zaostali. So možje med nami, katerim bi se popolno zaupati smeli, a mislite,

da ti za nas kaj storé? Besed so sicer zmerom kot medica sladkih proti nam, a če ga vprašaš za svet v enej ali drugej zadevi, naletel si. Zato se tudi malokateri briga za občinske zadeve. Naš ranjki župan, g. Pan, v vsacem obziru spoštovan mož in poln mirljubja je storil, kar je mislil, da je prav in dovolj. Sedanji, g. dr. Lederer nam še nij dokazal, je-li mu je v istini mar napredek občine i v gmotnem i duševnem obziru. Da je včasi preveč ustavoverstvom navdahnjen, se je uže pri marsikateri priliki pokazalo. Če bi njegov značaj bili napak sodili, nas bode veselilo, ako nam dokaže nasprotno. Res se možje, ki bi sè svojim domo i rodoljubjem, z razumnimi nasvēti i podučevanjem javnosti lehko mnogo koristili, se bi tacemu koristnemu delovanju odtegujejo, in tako se zgodi, da imajo nekovi „diurnisti“ prosto polje. Da takovi ljudje, ne imajoči niti za prosto društvo dovolj olike, še sploh tu v Konjicah figurirajo, imamo to le onim pripisovati, kojih nalog bi moral biti: delovanje na prospeh občinstva in uplivati se vsemi svojimi močmi i na politično in socialno življenje. Ako bi se to zgodilo, ne bi se godili škandali, o kojih pa sedaj raji molčim, da ne uzrokujem nevolje v vsacem le količkaj omikanem tržanu. A nekaj ne smem zamolčati. Bilo je to 3. majnika, ko se pri „Jelenu“ napove neki „bänkelsänger“ Eberhart. Program je bil precej zanimivo sestavljen; a tudi samo sestavljen. Kar nam je uže naprej kazalo, da zasluži ovo ime, je bil pristavek na programu „Triviale Vorträge auf Verlangen.“ Ta pristavek bil je nekaterim polu-omikancem voda na mlin. Zahtevali so prednašanja, ki je z nevoljo napolnjevalo večino navzočnih in silen udar prizadel vsemu, ki je imel količkaj estetičnega okusa. Da so bile slučajno navzočne odlične dame na to se niti oziralo nij.

Vendar še v tacih žalostnih razmerah upamo poboljšanja. I to je menda naravno. Do zadnjih volitev lanskega leta smo bili v strašni lethargiji, iz katere nas je zbudil le vojni krik tukajšnje takozvane birokratske agitacije — a še takrat na našo škodo in sramoto.

Kakor na komando so vsi vreli na volišče, ter vsled hudega pritiska in terorizma pomagali izvoliti moža, o katerem še nikdar poprej niti čuli nijsmo in ki nam v državnem

zboru toliko hasne kot letošnji mraz. Volili so ga, ker so volilce s frazami omamili; če ravno smo imeli v našej sredini liberalnega, vseskozi omikanega za občni blagor in narodni napredek vnetega rojaka dr. Prusa za kandidata postavljenega, šli smo na limance dolgojezičnikom. Da si je dr. Prus skozi in skozi liberalen in to v poštenem pomenu besede, so nam ga takrat kot klerikalca razkričavali. Njegov protikandidat g. Foregger mu je sleje sam dal najboljše spričevalo, rekoč: „Mojega protikandidata program je liberalnejši od mojega, a zmagal sem zaradi tega, ker me je postavila nemška (nemšurska stranká)“ itd. S to izjavo je pak tudi Konjičanom dal „testimonium paupertatis“, da so res zavidan vredni. Je-li pak to nij tudi najboljši dokaz, da smo pravega, za našo bodočnost vnetega moža zgrešili?

Veseli smo vendar, da se razmere pri nas zboljujejo in to od takrat, ko smo videli, ko so nas ustavaki in birokrati za nos zvodili. Zaupanje do g. dr. Prusa narašča dan na dan bolje, in uže smo si po njegovej intervenciji v marsičem na boljem. Da si on organizuje stranko, ki bode podrla starognjilo poslopje naših zaslepljenih ustavakov in papističnih zarotnikov, bode pak vsacemu svobodomiselnemu po godu. Nada je tudi, da bode vsak, ki je količkaj omikan, v to svrhu po svojej moči deloval. Le pogumno na delo, preden nas ne poplavi črna garda brezdomovincev in koristolovcev. Delujmo složno na podlagi istinite svobode, kulturnega napredka in na slavo napredujučega Slavjanstva! — Prihodnjič o naših šolskih razmerah, o pevkem, o gasilcem in „kat. pol. društvu nekaj zanimivih črtic. —

Domače stvari.

— (Občni zbor meščanskega zavoda za umestovanje vojakov) je bil v nedeljo v dvorani mestnega magistrata. Navzočih je bilo 38 udov. Vodja društva gosp. Horak začne obravnavanje s sledčim govorom: Čast imam, da začenjam 12. občni zbor, in Vam vsem klicem: Dobro došli! Pravila društva za umestovanje vojakov, v §. 20. določujejo, da naj vodstvo vsako leto občnemu zboru kaže natančni račun. To dolžnost je vodstvo vsako leto zvesto izpolnilo. Tudi danes izvršujem rad

rojakinj. Oblečena je bila v plašček brez rokavov, in videla se je lehko čarovnost njenega snežnobelega vrata.

Takoj me je očaral njen živahni in milipogled, njen smehljanje, njen zračna hoja. Silverija pride do mene, položi mi ročice na rame, pa je bilo takoj njen čelo na mojih ustnih.

— Dober dan doktor, mi reče sè svojim muzikalnim glasom, a jaz jo objamem. Ali moram biti res vselej bolna, kakar me vaša milost počesti s pohodom?

— Bolna, Silverija? pa ste tako rudeči, tako bistrooki in ustna imate mokra!

— Jaz sem vselej taka, kadar sem bolna, doktor, to vedite. Podajte mi roko, prosim vas, komaj se premikam po tej vročini, in vi ste edini, da se vas upam prositi, da me vzdignite v mojo hojko.

Lepa, gola roka mlode deklice naslane na moja, dišeča glava se nagne na moje rame in tako prideva na vrt.

Blizu velikanske kletke, v kateri je skakalo brezstevilno tičev, v senci velikih oranž, kakih deset korakov od tolmina, v katerem je padaje mrmrala vodena nitka, je stala hojka lepe devojke. Silverija se vsede kakor tič v svoje svilnato gnezdo. Male, gole nogice so bile kakor rudeč marmor. Deklica se podpre z eno roko, drugo pa podá menu ter me pogleduje od strani.

— Kaj ne, da sem zelo bolna? me vpraša, pa povesi trepalnice, kar je dajalo njenemu obličju bolestens izraz.

— Prav zelo, rečem jaz ter jej poljubim bladne prste; toda jaz vas hočem ozdraviti, Silverija, in vas tudi bodem, ako boste, kakor vselej, pametno in poslušno dete.

— Pametna in poslušna doktor, sem zmeraj. Toda dete nijsem več.

— Kaj pak ste, Silverija?

— Prav nesrečna ženska, mi odgovori ona.

Obraz jej postane resnoben; čez oči plava mračna luč.

— Ali veste, zakaj sem prišel Silverija?

— Videla sem to jutro vaša prijatelja: patra Bermudeza in pa licencijata Tornela.

— Kaj pa sta vam rekla?

— Da svojega oskrbnika spravljam v obup, da sem blazna; žugala sta, da me zapreti v kak klošter.

— Ali vas je to razčalilo?

— Ne močno, kajti ob enem sta mi govorila i o don Diégu Lara; pa ne vem prav zakaj, doktor, vselej se zanimam, kadar slišim, da kdo govorí o Diégu.

Silverija je izgovorila te besede milo, naravno, ne da bi povesila oči, in to je mene spravilo malo v zadrego.

Zvijačna devojka je pozvala na boj. Računal sem, da je sovražnik bojezljiv, da ga bode Diégovo ime zmešalo, a mesto tega sem stal pred odločnim sovražnikom, ki je sam klical na borišče.

to delo in Vam podajem sklep računa o dohodkih in izdajkih preteklega leta 1873. Iz tega računa vidite, da ima to društvo 1729 gld. 44 kr. premoženja, katero je pri obrtniški pomočni blagajnici po 5% naloženo. — Vidite pa iz tega tudi, da je vodstvo po §. 17. društvenih pravil zvesto izpolnilo svojo naložo in da je pred vsem drugim skrbelo za redno gospodarenje o vseh društvenih zadevah. Gospodje pregledovalci računov Vam bodo poročali, kako in kaki so dohodki in izdajki. Po §. 14. društvenih pravil zaradi dolgega službovanja ti-le gospodje stopijo iz vodstva: Anton Heidrich, J. N. Horak, Miha Pakič in Šrajnar. — Vsi ti se smejo zopet voliti. Gospod Spoljarič kot preglednik računov poroča, da je imelo društvo pretečeno leto 1470 gld. 36 kr. dohodkov. Za popravljanje hiše se je potrošilo 936 gl. 8 kr., tedaj od dohodkov še 534 gl. 28 kr., ki so se naložili pri obrtniški pomočni blagajnici. Vodja g. Horak nadalje poroča, da je v kasarni v Trnovem prostor za 648 mož, navadno pa jih zdaj le polovica je kasarni. Društvo šteje 252 hiš za ude. Menenje nekaterih udov, da bi bile mesto hiš, osobe na društveno imenje uknjiženo, se ne da izvršiti, ker je vodstvo deželno tablarske knjige izreklo, da bi bilo to nepravilno. Nadalje opozoruje g. vodja ude na to, da se pri prodaji hiš premalo na to gleda, ali so udje tega društva. Hiša, ki je ud, je gotovo več vredna, vsaj kapital za ukvarjanje dveh vojakov, representira svojo svoto od 150 gld. Nadalje g. vodja nasvetuje, da se napravi na kraju vrta v Trnovem, ki leži proti cesti, mesto lesene ograje zid, kar bi poslopje lepšalo in vedno popravljanje lesene ograje odpravilo. Razgovora o tem predlogu se udeleže gg. dr. Ahačič, Pakič, Spoljarič in Horak. Predlog se potem enoenglasno sprejme. V odboru so izvoljeni gospodje: J. N. Horak, Maršalek, Ahčin Gaspar, Šrajner, Pakič.

— o —

— (Na ljubljanski gimnaziji) novo imenovani prof. Wiesthaler nij Nemec — kakor smo zadnjič krivo podučeni rekli — nego štajerski Slovenec, ter je baje celo iz slovenščine izpit naredil.

— (Imenovanja.) Za okrajna glavarja na Štajerskem sta imenovana: Premrov pl. Premerstein (sedaj v Ljubljani) in vitez pl. Finetti (sedaj v Gradci.) Prvi bode baje okrajni glavar v Ljutomeru, drugi

— Ali je ljubiti greh? me vpraša deklica, katere pogled me nij zapustil.

— Ne, odgovorim jaz. A greh je, če se svoji občutki nemajo na pravem mestu. Ali je Diégo Lara mož, ki je dosten Silveriji Martinez, dete moje?

— Zakaj pa ne, doktor, ako ljubi Silverijo, ako Silverija ljubi njega?

— A on je lupež, vskliknem jaz, cestni bandit....

Silverija vstane. Njen pogled me zgrne s pravim svitom. Na odnikalen način strese čarovno glavo, potem pa jo zopet počasi povesi.

— Kaj pa potlej? me vpraša.

— On nij vašega stana. On nema vaše odgoje, nadaljujem srčno. On nij zmožen razumeti, koliko obzirov, koliko skrbij, koliko nežnosti je treba izkazovati tako čuteči osobi, kakor ste vi in vaše družice.

(Daje prih.)

menda v Radgoni; v teh krajih baš zdaj glavarjev nij. Gospoda sta menda zmožna slovenščine.

— (Velika slana) je bila v soboto in nedeljo jutro v ljubljanski okolici, okolo Šmarja pod Ljubljano, okolo Vrhnik in najbrž tudi drugod po Kranjskem, ter je krom pirju in fižolu na polji veliko škodo naredila.

— (Od Vrhnik) se nam piše 18. t. m.: Pretečena noč je bila zopet osodepolna, prouročila je mnogo še ne popolnem znane škode. — Predzadnjo noč bil je velik vihar, palo je iz hudournih oblakov mnogo dežja, čez dan jela je mrzla burja pihati, in je svet zopet posušila, noč bila je jasna, brez vsake megle in nastal je nenavaden mraz, gorkomer je kazal na prostem ob 9. zvečer + 4° o polnoči + 2° in ob treh zjutraj — 0° Celsius. Luže bile so zamrznene in stoječe vodice z ledom pokrite. Na močvirji videla se je bela slana in solnce je svoje zgodnje žarke pogubnosno na bliščedo odojo vprlo.

Krompir in rež je večjidel pokončana, tudi druge setve in sadje je zelo oškodovano, holme so orujaveli. Nada dobre letine je šla tudi pri nas po vodi, i up beži da zima v tem poluletju bila je zadnja, ker gorkoto še vedno pogrešamo. — 700 for. se je poslalo v večno mesto Rim, zato da smeta se neka strijinjača poročiti!! Nij škoda denarja; marsikateremu domačemu revčeku bi se s tem denarjem dalo pomagati. Kakšni odstotki od premoženja teriali bi se od ljudij ki bi hoteli še v bližnjem rodu v zakon stopiti? Za denarje dobi se vse, denar čez vse — rimske geslo.

— (Iz sredine Krasa) se nam piše: Včeraj popoldan '15. majnika, t. l. so bile občine Štijak, Gorenja branica in Mavča alarmirane zavoljo nekega Kranjca, ki je 2 konja v Cirknici ukral in v Trstu prodati hotel. — Ko pride okolo treh popoldan ta Kranjec, ves uspehan v Mavča nakrmil konje in sebe. Ko pa zapazi, da ga ljudje nekako sumljivo gledajo, gre naglo naprej proti Gorenji branici. Ko zagleda pred soboj okolo 200 korakov žandarje, kateri so bili po vseh kotih nastavljeni, popusti ta konje na cesti in pobegne v Štijaško mejo. Konje so peljali v Vipavo — za možem pa je teklo več žandarskih patrol in več najetih kmetov iz bližnjih vasi. — Če so tatu ujeli, mi do zdaj nij znano. — Denes zjutraj smo imeli zopet dež in nekoliko časa tudi sodro z močno burjo. Sadja ne bo niti polovico, kakor se je mislilo namesto se debeliti, pada doli. Zarod gre močno v vilice, posebno pa od mladih trt.

— (Iz Celja) se nam piše 16. maja: Neugodno vreme je v konjiškem okraji mnogo škode prouzročilo. Zlasti je po južnej strani Pohorskih dolin mraz posebno sadunosno drevje hudo poškodoval. Vinogradje so za 1/5 poškodovani. — Po vinogradih više ležičih je poškodovanje poleg došlih poročil različno; v enej točki pak soglašajo vsa poročila, namreč v tej, da so starejše trte mnogo več trpele, nego mlade in da so najmlajše trte čisto zmrznile.

— (Poslednja povodenj) na Štajerskem, je mnogo škodovala v Veržoji, Krapji in Motu (ljutomerska okolica) in sicer na polji, pri hramih i mljinah; tudi je odnesla dereča voda nekaj živine in druzega blaga.

— (Ptujska čitalnica) ima 26. maja t. l. ob 4. popoldne občni zbor, ki voli novi odbor. Gospodje članovi se uljudno vabijo, naj se zborovanja v obilnem številu udeležijo.

Odbor.

— (Iz Rajhenburga) se nam piše 17. maja: Denes je bil tukaj zopet bud mraz, hujši, nego 1. majnika; na mlakah se je videl led. — V sredo, dne 27. t. m. imajo učitelji iz okrajev Brežice, Kozje in Sevnica na Planini (Montpreis) konferenco. V rajhenburški fari koze še vedno razsajajo in ljudi davijo. Pred dvema tednoma je g. dr. Kočevč sam več takih bolnikov službeno obiskal.

Narodno-gospodarske stvari.

Nova postava o zemljščenih knjigah za Kranjsko.

(Dalje.)

3. Kako je postopati, kadar se napravljajo zemljščke knjige.

a. Organi.

§. 12. Napravljajo se zemljščke knjige neposredno pod nadzorom predsednikov sodnih prve stopnje ali pod nadzorom sodniških uradnikov, katere so predsedniki postavili, po okrajnih sodnikih — predstojniki mestno-delegiranih sodnih niso izključeni — ali po njih namestnikih. Za namestnike se smejo rabiti samo taki sodniški uradniki, kateri so izprašani za sodniško službo. Ako bi se bilo batiti zaradi opravilnih ali službenih razmer kakje okrajne sodnije, da bi se zemljščke knjige ne mogle po okrajnem sodniku napraviti ugodno ali ne v primerni dobi, sme predsednik deželne nadodsodnije to naloži izročiti, dokler je treba, drugemu, za sodniško službo izprašanemu uradniku, kateri se je okrajni sodniji odrazil za začasno službovanje. Tako isto more predsednik sodnije prve stopnje po svojem sprevodu enemu ali več sodniškim uradnikom naročiti, da naj napravijo namesto mestno-delegiranega okrajnega sodnika zemljščko knjigo za mesto, v katerem ima sodnija svoj sedež. Sodniški uradniki, katerim se je na način naročilo napravljati zemljščke knjige, imajo samostalno izvrševati opravila, katera so po tej postavi odkazana okrajnim sodnjam in okrajnim sodnikom.

§. 13. Pri obravnavah s strankami naj si sodniški uradnik, kateri pozvedbe vodi, privzame prispezenega perovodjo.

b. Pripravne uredbe.

§. 14. V pripravo teh pozvedeb, katere se imajo za vsako katastersko občino posebe zberati, se mora napraviti kar mogoče popolno kazalo vseh v katasterski občini ležičih nepremičnin in njih posestnikov, ter se mora preskrbeti posnetek katasterske mape. Ako se nahajajo v katasterski občini deželnoknjižne nepremičnine, je o teh napraviti posebno kazalo, ter se morajo vrh tega priskrbeti posnetki tistih listov katasterske mape, kateri obsegajo te nepremičnine.

(Dalje prihodnji.)

Peslane.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesciere du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalesciere du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledi bolezni odstrani: bolezni v želodci, v živeh, v prsh, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznicah, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduhu, kašelj, naprevaljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vedenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krv, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečosti, sealno silo, otožnost, susenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala.

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaju 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živčih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginéval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalesciere, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesecnem vživanju Vaše tečne in žlahtne Revalesciere popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napot sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najbolji lek priporočati in ostajem Vaš udan.

Gabriel Teschner,
slušatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovice, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nerozvozem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na poštno povzetje 1 funt Revalesciere navadne sorte, poleg razločnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Pričep, pošta Holešan na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodeno slabost in neprejavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.